

αἱ πῶν πῶν ἐστὶ μέγιστα, καὶ ἐστὶ καὶ ἀρχὴν τὸ
 κενόλου. διὸ ἐπέλωμεν καὶ πρὸς τούτου.
 ἔτι καὶ ἀδύνατον ἐστὶ, ὅστις ἐστὶ ὁποῖω, ἢ
 κενόλου λεγόμενον. πρῶτον μὲν γὰρ οὐσία
 ἢ ἐκείνου, ἢ ἐκείνου ἀρχὴ ἀλλῶ, τὸ δὲ κενόλου,
 καὶ οἷον. τὸ γὰρ λέγεται κενόλου, τὸ πλεῖστον
 ὑπαρχὴν πένοντα. πένοντα οὐ οὐσία τῶν ἔσται,
 ἢ γὰρ πένοντων, ἢ ἐδεῖον. πένοντων δὲ ἐκ οἷον τε
 ἐνός δὲ ἐστὶ, καὶ τὰλλα τῶν ἔσται. ὧν γὰρ
 μία ἢ ἐστὶ, καὶ τὸ τί ἡ ἐστὶ ἐν, καὶ αὐτὰ ἐν. ἐπὶ
 οὐσία μὲν λέγεται, τὸ μὴ κενό ὑποκειμένου.
 τὸ δὲ κενόλου, καὶ ὑποκειμένου πένοντα λέ-
 γεται ἀεί. ἀλλ' ἐστὶ ἔτι μὲν ἐκ ἐνδεχεται, ὡς
 τὸ τί ἡ ἐστὶ. ἐν αὐτῶν δὲ ἐνυπαρχέειν, ὡς τὸ
 ζῶν, ἐν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἵππων. ἐκείνου δὲ
 ἰσχυρῶς πένοντα πένοντα λόγος. διαφέρει δὲ οὐ-
 δέν, οὐδὲ ἐκ μὴ πένοντων λόγος ὅτι ἴσχυρῶς ἐν τῇ
 οὐσία. οὐδὲν γὰρ ἢ πένοντα οὐσία τῶν ἔσται πένοντα,
 ὡς ἀνθρώπος τῶν ἀνθρώπου ἐν ἢ ὑπαρχέει.
 ὡς τὸ αὐτὸ συμβέηται πάντα. ἔστι γὰρ οὐ-
 σία, ἐκείνου ἐστὶ, οἷον τὸ ζῶν ἐν ἢ ἐδεῖ ὡς
 ἐδεῖ ὑπαρχέει. ἐπὶ δὲ ἐκ ἀδύνατον ἐκ ἀποπον
 τὸ τὸ ἐκ ἐστὶν, ἐκ ἐστὶν ἐκ ποιῶν, μὴ ἐκ οὐ-
 σίαν ἐστὶ, μὴ δὲ ἐκ τῶν τὸ ἐκ ποιῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ποιῶν.
 ποσῶν γὰρ ἔσται, μὴ οὐσία τε καὶ τὸ ποιῶν,
 οὐσίας τε καὶ τῶν τῶν ὅτι ἀδύνατον. οὐ γὰρ
 λόγος γὰρ, οὐ γὰρ ἔστι οὐ γὰρ ἴσχυρῶς οἷον τε τὰ
 πένοντα πένοντα ἐστὶ πένοντα γὰρ χωρι-
 σά. ἐπὶ τῶν Σακράτη, οὐσία, ἐνυπαρχέει οὐσία
 ὡς ἐδεῖ ἔσται οὐσία. ὅλως δὲ συμβέηται ἐκ
 ἐπὶ οὐσία ἀνθρώπος, καὶ ὅτι οὐ γὰρ λέγεται,
 μὴ δὲ ἐκ ἐν τῶν λόγος ἐστὶ μὴ δὲ ἐκ οὐσία, μὴ
 δὲ χωρὶς ὑπαρχέει αὐτῶν, μὴ δὲ ἐκ ἀλλῶ, λέ-
 γω δὲ οἷον, ἐκ ἐστὶν τὰ ζῶντα πένοντα πάντα.
 οὐδὲ ἀλλῶ ἴσχυρῶς ἐν τῶν λόγος οὐδὲν. ἐκ τε δὲ
 πένοντων θεωροῦσι φανερόν, ὅτι οὐδὲν ἴσχυρῶς
 κενόλου ὑπαρχέειν οὐσία ὅτι, ἢ ὅτι οὐδὲν σι-
 μάνει ἴσχυρῶς κοινῇ κατηγορουμένων τῶν πένοντα
 ἀλλὰ πένοντα. ἐκ δὲ μὴ ἀλλὰ τε πολλὰ συμ-
 βάνει, καὶ ὅτι πένοντα ἀνθρώπος. ἐπὶ δὲ καὶ ὅτι
 δὲ οἷον. ἀδύνατον γὰρ οὐσίαν ἐκ οὐσίαν ἐστὶ, ἐν-
 υπαρχουσῶν οὕτως ὡς ἐκτελεχέει. τὰ γὰρ δὲ οὐ-
 οὕτως ἐκτελεχέει, οὐδὲ πένοντα ἐκ ἐκτελεχέει.
 ἀλλ' ἐκ δὲ οὐσίαν δὲ οὐ γὰρ ἔσται ἐν οἷον ἢ δὲ
 πένοντα ἐκ δὲ οὐσίαν δὲ οὐ γὰρ ἔσται ἐν οἷον ἢ δὲ
 ἐκτελεχέει ἐκ ἀλλῶ χωρὶς. ὡς ἐκ οὐσία
 ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ οὐσίαν ἐνυπαρχουσῶν, καὶ ἔστι
 πένοντων τῶν ἔσται ὅτι λέγει Δημόκριτος ὅτι οὕτως

A causa quibusdam esse maximè, ac esse prin-
 cipium ipsum vniuersale. quare de hoc et-
 iam tractemus. Videtur nanque impossi-
 bile, substantiam esse quodcumque eorū,
 quæ vniuersaliter dicuntur. Prima nanque
 substantia vniuersalisque, quæ propria cui-
 usque est, quæ alij non inest: vniuersalè
 verò commune. Hoc enim dicitur vniuer-
 sale, quod pluribus natura aptum est inesse.
 Cuius igitur hoc erit substantia? Aut enim
 omnium, aut nullius. Omnium verò
 non est possibile. Vnius autem si erit, cetera
 quoque hoc erunt. Quorum enim sub-
 stantia vna, & quod quid erat esse vnum,
 ipsa quoque vnum sunt. Item substantia
 dicitur, quod non de subiecto: vniuersale
 verò de subiecto aliquò dicitur temper.
 Sed vtrum ita quidem non contemgit, vt
 quod quid erat esse? in ipso autem inest,
 vtputa animal in homines, & equo. Patet ig-
 C gitur, quòd erit aliqua eius ratio. Differt
 autem nihil, si non omnium ratio est eò-
 rum, quæ in substantia sunt. Etenim nihil
 minus hoc erit substantia alicuius, vt ho-
 mo hominis, in quo existit: quare iterum
 idem accidit. Erit enim substantia, illius
 substantia, vt animal speciei, in qua vt pro-
 prium existit. Item impossibile, ac incon-
 ueniens est, ipsum quid, & substantiam esse,
 si ex aliquibus, non ex substantiis, nec
 D ex eo quod quid est, sed ex quali. Prius
 nanque non substantia, & quale erit, quam
 substantia, & quòd quid: quod impossibile
 est. Nec ratione enim, nec tempore, nec
 generatione, possibile est passiones pri-
 ores substantia esse: essent nanque separa-
 biles. Item, Socrati substantia, in erit sub-
 stantia: quare, duobus erit substantia: & om-
 nino si homo, & quæcumque ita dicuntur,
 substantia est, accidit nihil eorum, quæ
 E in ratione sunt alicuius substantiam esse,
 nec sine ipsis existere, nec in alio. Dico au-
 tem, vtputa non esse aliquid animal præ-
 ter aliqua, neque vllum aliud eorum, quæ
 in ratione sunt. Ex his itaque consideran-
 tibus patet, nihil eorum, quæ vniuersaliter
 existit, substantiæ esse, nihilque eorum, quæ
 communiter prædicuntur, quòd quid, sed
 tale significare. Quòd si non, & alia mul-
 ta accidit, ac tertius homo. Item sic quo-
 que patet: impossibile. n. est substantiam ex
 F substantiis esse, quæ sic in sunt, vt a actu. Quæ
 enim duo sic actu sunt, nunquam vnū actu
 sunt. Sed si potètia duo sunt, erunt vnum:
 vt duplū, ex duob. dimidiis potentia: actus
 nanq. separat. Quare si substantia vnū, nõ
 erit ex substantiis inexistentibus: & secundū
 hunc modū, quem rectè Democritus dicit.